

CĂLĂUZA REDINȚEI

Publicație de gândire, atitudine și spiritualitate ortodoxă
editată de Parohia „Sf. Vasile Tătărași” Iași, ROMÂNIA

Publicație lunară

Iulie (Cuptor)
nr. 7 (21) / 2018

Lecția acceptării

Citiți în pagina 1

Ce simbolizează cădelnița sau
cățuia?

Citiți în pagina 8

Sfântul Prooroc
Ilie Tesviteanu

Citiți în pagina 14

Veniți la mine toți cei
osteniți ...

Citiți în pagina 10

*B*iserica purtând hramul Sfântul Vasile cel Mare se află în cartierul Tătărași din municipiul Iași, pe strada Vasile Lupu, nr. 38. Numele acestui cartier, odinioară sat la marginea de răsărit a Iașilor, s-a adăugat la numele bisericii pentru a o deosebi de alte biserici ieșene cu hramul „Sf. Vasile cel Mare”, ca de pildă cea din cartierul Nicolina. Imobilul bisericii este construit pe un teren situat la marginea de sud-vest a colinei Tătărașilor, delimitat la nord și la vest de străzile Vasile Lupu și Delfini, iar la est și la sud de proprietăți particulare.

Biserica a fost construită din piatră de Repedea și din cărămidă, dar, din păcate, nu are obișnuita pisanie, care să-i ateste vechimea și numele ctitorilor. Dintr-o însemnare făcută la anul 7268 (1760), pe Evanghelia Nifon, păstrată în patrimoniul bisericii, aflăm că „Evanghelia a fost donată bisericii Sf. Ierarh Vasile din Iași de către preotul Ioniță”. De aici concludem că biserica este atestată documentar în sec. al 18-lea. Scurta monografie consemnată în Registrul inventar din anul 1967, evocă „o legendă a locului” care vorbește despre breasla pescarilor, care ar fi ctitorit biserica pe la anul 1709, din inițiativa soților Vasile și Elena Șelaru”.

*J*ubiți enoriași, în sezonul rece care a trecut, exteriorul bisericii noastre s-a degradat ca urmare a fenomenului de îngheț-dezgheț. Astfel, după cum bine ați observat, plăcile ceramice din zona de acces în biserică și, implicit, stratul suport pe care acestea au fost montate, prezintă degradări importante, precum ruperea și dezlipirea acestora, inclusiv deteriorarea în profunzime a treptelor.

În speranța că biserica noastră face parte integrantă din viața enoriașilor săi, vă rugăm să ajutați fiecare, după posibilități, pentru ca, prin contribuția fiecăruia dintre noi, să depășim problemele apărute, să demarăm acțiunile necesare pentru remedierea acestora și să ne bucurăm împreună de sfintele și dumnezeieștile liturghii.

Consiliul parohial

Lecția acceptării.

Exact acum un an un tsunami mi-a devastat viața. Niște explorări de rutină pe care le-am făcut doar pentru că intrasem în concediu de odihnă și aveam vreme să mă ocup și de mine mi-au dat verdictul. Acela pe care nimeni nu îl vrea: Cancer.

6 februarie 2017 a fost ziua în care am murit și în care Dumnezeu mi-a mai dat, așa sper, o a doua șansă la viață. Am trecut prin tot felul de trăiri. De la negare la acceptare. De la renunțare la luptă, la încrâncenare. Fusesem aruncată brutal într-un ring, fără ca cineva să mă pregătească, față în față cu o namilă furibundă să mă doboare.

O puncție dirijată ecografic a confirmat prezența a cel puțin două tipuri de celule maligne, una cu agresivitate mai mare. Prima operație mi-a adus vești și mai proaste. Cancerul de la sân invadase și plexul ganglionar. Statistic vorbind, șansele de supraviețuire erau sub 50%.

Am avut momente în care nu știam încotro să o apuc. Pe orice drum aș fi luat-o, erau păreri pro și contra. Cel mai greu în toată povestea este că în final ești cel care își asumă riscul. Nimeni nu îți garantează nimic. Mă înșel: sunt incredibil de mulți șarlatani care îți vând pe sume colosale tot felul de paie pisate ori bicarbonat cu lămâie ori caca de liliac ori untură de bursuc. Când disperarea îți circulă prin sânge mai abitir decât globulele roșii, începi parcă să crezi și în astea. Căci mereu te întrebi dacă nu cumva ai ales greșit clinica, medicul, schema de citostatice. Cel mai greu este că nu ai timp. Tic, tac, tic, tac... trece în defavoarea ta. A fost nevoie de 3 operații. S-a ales pentru mine o schemă de citostatice foarte dură, o combinație de 3 citostatice. În mod clasic se alege 2. Dar eu eram pe muchie de cuțit. Mi-am asumat riscul.

Aproape 4 luni am stat la pat. Cu dureri în tot corpul, cu ceață pe creier, mi-au căzut părul, genele și sprâncenele, nu puteam să merg, să îmi mențin echilibrul. Nu puteam să beau nici apă, toată gura era o rană. Am fost sigură că pentru mine a venit vremea să mă desprind de lumea asta. Am realizat cât de fără valoare devin

toate ce le agonisești în viață. M-am văzut dependentă de ceilalți. Și mai ales dependentă de Dumnezeu, care mi-a scos în cale oamenii potriviți, să mă spele, să mă țină de mână, să îmi aducă o gură de mâncare, să mă ducă la controale. Boala m-a găsit în contul bancar cu 2000 de lei. De peste tot au sărit oameni la care nu mă așteptam și m-au ajutat. Am făcut radioterapie în București la clinica Ametyist, cu cea mai bună tehnologie la nivel european. Prietenii din Germania mi-au achitat nota de plată pentru cele 5 săptămâni de tratament. De fiecare dată de undeva, cineva mi-a întins mereu o mână de ajutor.

Am cunoscut prin spitalele prin care am trecut multe femei cu aceeași boală. Mi-au fost exemple și motive de încurajare. Acum două săptămâni am trecut prin a patra operație. Mastectomie profilactică pe celălalt sân. Nimic nu a fost ușor. Dar iată-mă! Am ajuns să îmi sărbătoresc azi primul an din noua mea viață.

Namila din ring nu este învinsă. Doar că nu mai este ca la început. E cât o pisică. Uneori toarce, uneori dă să zgârie și să scuiepe.

Ce am învățat în acest an? Multe. Lecția umilinței. Lecția acceptării. Lecția curajului de a-ți accepta viața, boala, destinul. Lecția dependenței de Dumnezeu. Lecția iubirii. A iubirii de sine mai ales. Lecția respectului pentru viață. Lecția respectului pentru planetă. Lecția armoniei. Lecția că suntem diferiți și trebuie să ne acceptăm unii pe alții. Lecția că.... ai multe lecții de învățat. Și, mai ales, cea cu cimitirul plin de oameni de neînlocuit.

Nu m-am întrebat niciodată de ce mie, de ce eu. Nu am acceptat să fiu învinovățită pentru boală. Cancerul nu e sifilis. Jucam ruleta rusească. Toți mâncăm ce se vinde, toți ne îmbrăcăm cu ce e de îmbrăcat, toți respirăm același aer, toți suntem stresați indiferent dacă suntem patroni sau angajați.

Am păstrat pentru final câteva sfaturi pentru voi, care sunteți sănătoși: nu îi izolați pe bolnavii de cancer. Cancerul nu e lepră. Mergeți, ajutați-i. Nu îi ajuta cu nimic doar simplul fapt că vă gândiți la ei. Cumpărați-le o pâine, o banană. Oferiți-le bani pentru că este o boală în care ai mare nevoie. Mergeți, bateți la ușa lor. Nu-i izolați în spatele unui telefon spunând de complezență: dacă ai nevoie sună-mă! Nu vă vor suna și voi știți asta, dar vă face bine să știți că v-ați făcut datoria. Un bolnav de cancer are nevoie de familie și prieteni ca de aer.

Sentimentul că este abandonat este inimaginabil de dureros și de descris în cuvinte. Și mai rău decât asta este să îl învinovățești cumva de boală: sigur ai păcătuit... sigur ai mâncat... sigur ai făcut tu ceva de ai făcut cancer! Aceste acuzații sunt o avanpremieră a morții sufletești. Îmi aduc aminte de florile pe care

le-am primit la spital după operație, de la colectivul de colegi. A fost ceva care m-a motivat să lupt. Orice gest, cât de mic, contează. Vechi prieteni sau simple cunoștințe au venit în spital la Iași și la București. Cu un fruct, cu un iaurt, cu un zâmbet. Lumea nu m-a uitat. Până și vechi cunoștințe m-au sunat.

De fapt, acesta este cel mai puternic mesaj de care are nevoie un bolnav de cancer. Țin minte că o amică a venit de la serviciu la mine acasă și mi-a masat tălpile. Mă dureau și erau amorțite. A durat 10 minute. Nu știu să fi vorbit. Apoi a plecat la treburile ei. A fost atât de uman, de simplu și în același timp dumnezeiesc. Nu abandonați bolnavii de cancer și nu îi priviți ca pe o cauză pierdută. Dumnezeu îi încearcă pe ei, dar și pe voi deopotrivă.

Există viață și după cancer. Dar mai ales există viață înainte de moarte!

Cristina V., Iași

"Omul desăvârșit este acela care primește cu o egală stare a duhului și cu mulțumire, din mâinile Domnului, schimbările vieții sale, atât pe cele fericite, cât și pe cele nefericite."

Sfântul Vasile cel Mare
330 - 379

Mersul la biserică trebuie să devină o sărbătoare și nicidecum un eveniment rar.

Mersul la biserică trebuie să devină o sărbătoare și nicidecum un eveniment rar. Copiii trebuie să se deprindă să frecventeze biserica în fiecare duminică și sărbătoare religioasă și să se comporte adecvat în ea. Pentru ca acest lucru să nu devină împovărător, părinții care vin la biserică cu copiii vor rămâne numai la o parte a slujbei.

De pildă, putem pleca de la Vecernie după miruire, iar la Liturghie putem veni direct la Liturghia credincioșilor, mărind treptat timpul participării la slujbă. E bine să le povestim copiilor despre unele icoane, dar având mare grijă să nu-i încărcăm cu prea multă informație. E de dorit ca ei singuri să ne întrebe despre icoane, despre elementele bisericii și despre momentele slujbelor. Pentru ca să obținem acest rezultat, trebuie să facem tot posibilul ca să-i atragem prin istorisirile noastre. Receptarea de către copil a însemnătății rugăciunii și a bisericii în viața omului depinde mult de atitudinea pe care părinții o au față de acestea.

(Pr. Prof. Gleb Kaleda, Biserica din casă, traducere de Lucia Ciornea, Editura Sophia)

Nu ai televizor, dar știi tot ce se întâmplă. Pe mână nu porți ceas, dar cunoști ora rugăciunii...

Stai în liniște și treci neobservat, adesea cu capul plecat, iar ochii tăi parcă șoptesc psalmi sufletului. Nu prea spui multe, pentru că viața ta vorbește destule. Ai scris în inimă pe fiecare și te gândești la cei care plâng, poate că nici tu nu mai știi câte suflute ai vindecat, câte kg de pace ai oferit... Tu plângi în tăcere cu ochii ca lumânările. Uneori, mai scrii câte un vers, alteori cugeți. Nu te înțeleg cei care cinstesc haine, case și averi... Nu ai televizor, dar știi tot ce se întâmplă. Pe mână nu porți ceas, dar cunoști ora rugăciunii. Nu vorbești, dar privești cu blândețe.

Citești zilnic acatistul „bucură-te... bucură-te... bucură-te” și nu te oprești să lucrezi la mântuirea ta... Ești aprins de focul râvnei. Vin atâtea gânduri ispititoare, dar oftezi în răbdare, prieten ești cu vârtutea și curăția. Preferi să stai retras decât să petreci cu lumea, de asemenea nimic din lumea asta nu te odihnește, adesea acoperi fereastra ca să nu te mai amăgești cu frumusețea lumii.

Mănânci puțin, dar te ostenești mult. Tu nu ai nimic al tău și totuși ești atât de împlinit. Te uiți la oameni... în suflet. Te văd pe tine și parcă au râvnă mai multă,

nu spui multe, dar spui ce trebuie. Nu ai bani, dar ai dragoste, nu faci ce face lumea, dar faci ceea ce lui Dumnezeu îi place. Nu vrei lux, dar vrei liniște: „Nu mă voi nădăjdi spre boieri, în fiii oamenilor...” se aude dimineața înainte de antifon.

Ai mâinile muncite, dar fața luminoasă. Se vede cum arde lumânarea la miez de noapte în chilia ta, asemenea și tu arzi de dragoste și dor „de cer”. Te uiți la inimă de parcă îi vorbești, de multe ori șoptești „Doamne miluiește”! Binecuvântezi pe oameni, ascuți orice necaz, de multe ori pleci capul cu lacrimi pe obraz. Monahule, cu ochi senini și fața ca de crin, au trecut atâția ani de când te nevoiești ca să te desăvârșești!

Sursa: www.ortodoxiatinerilor.ro

Dimineața, devreme, abia trezită din somn fetița mea Cristina (4 ani) mă întreabă veselă:

- Ce păpăm astăzi la micul dejun?
- Cereale cu lapte, îi spun eu repede.
- Și trebuie să-i mulțumim lui Doamne – Doamne pentru aceste cereale?
- Desigur, draga mea, atâția copii și-ar dori să le aibă și nu le au...

Rămâne gânditoare o clipă, apoi:

- Mami, dar Doamne – Doamne ce papă la micul dejun?
- Ce papă?
- Da, cu ce se hrănește El dimineața?
- Cred că...cu dorul omului de El, cu asta se hrănește dimineața.

Cristina stă o clipă pe gânduri cu ochii spre geamul bucătăriei, de unde se vede cerul albastru.

- Mami, ce rău îmi pare că de-atâtea ori l-am lăsat pe Dumnezeu să flămânzească după mine...

O secundă doar îmi vine să spun și eu același lucru, dar, rușinată, îmi păstrez în gând iertarea și șoptesc doar: Mulțumesc Ție, Doamne, că vorbești prin gura copiilor!

Lenuța Neacsu

Strofe pentru suflet

Mulți chemați, puțini aleși

Mulți chemați, puțini aleși, mulți rodiți, puțini culeși
 Mulți porniți, puțini ajunși, mulți atinși, puțini pătrunși
 Multe vorbe, puțin Duh, arderi multe fără rug
 Multă cale, puțin drum, jar puțin și prea mult fum..
 Multe ziceri, puțin har, puțin dulce, mult amar
 Prea mult fum, prea multă ceață, puțini frați schimbați la față
 Multă fală și mândrie, prea multă idolatrie.
 Multă lume, puțin om, prea mult șarpe, doar un pom
 Mult Adam, puțin Hristos, prea mult drum încă ne-ntors
 Prea mulți fii rătăcitori, puțin soare, prea mulți nori...
 Multe rugi, puțină rugă, în genunchi prea multă fugă
 Suflet gol și fără haină... fără Cina Cea De Taină
 Rătăcire, multă ură, foc aprins fără căldură
 În târg, vânzători ca Iuda, cumpărători, doar cu truda...
 Rânduiești fără poruncă, câștiguri fără de muncă
 Pietre cu care se-aruncă, piatra unghiului din stâncă
 Pietre-n care se coc pâini, aripi multe fără mâini
 Prea puțină veșnicie, și prea multă erezie...
 Lanuri multe, multe mori, prea puțini secerători
 Proorocii fără folos, și prorocul mincinos
 Credincioși fără credință, uitători de umilință
 Cuvântul făcut ecou, prea puțini născuți din nou...
 Mulți chemați, puțini aleși: Tu, ce faci? Intri sau ieși?

Teofil Mindrutiu

Ce simbolizează cădelnița sau cățuia?

Cădelnița sau cățuia, tămâierul sau tămâietoarea, este un mic recipient de metal, legat de lăntișoare care se unesc sus într-un mâner, de obicei, cu două belciuge, prin care se bagă degetul mare și cel arătător sau arătătorul și mijlociul mâinii drepte, cu care se mânuiește cădelnița. Aceasta este folosită la cădirile sau tămâierile prevăzute de Tipic în rânduielile sfințelor slujbe.

Întrebunțarea cădelniței în serviciul liturgic este tot atât de veche ca și folosirea tămâii și a cădirilor, pe care cultul creștin le-a moștenit din cultul Vechiului Testament. Cele dintâi cădelnițe folosite de creștini erau însă simple cățui din pământ (argilă, ceramică) sau din metal, cu sau fără mâner, așa cum se folosesc astăzi de către unii preoți de parohie la serviciile funebre oficiate în afara bisericii sau cum sunt cățuile cu mânere scurte, folosite în unele mănăstiri de maici la anumite cădiri sau procesiuni. În timp, cădelnița și-a păstrat vechea formă, dar înainte se confecționa din materiale mai de preț. Forma de astăzi a cădelniței ar data, după unii liturgiști, din secolul al XII-lea.

După Sfântul Gherman al Constantinopolului (secolul al VIII-lea), cădelnița simbolizează omenitatea Mântuitorului, focul simbolizează dumnezeirea, iar fumul

de tămâie simbolizează mireasma Duhului Sfânt. După o altă interpretare din tâlcuirea liturgică atribuită Sfântului Gherman, căușul cățuții cădelniței reprezintă pântecele feciorelnic al Maicii Domnului, care a purtat Cărbunele cel dumnezeiesc, Hristos, precum și colimvitra Sfântului Botez, care cuprinde cărbunele focului dumnezeiesc al Sfântului Duh. Totodată, cădelnița amintește și de altarul tămâierii din Cortul Mărturie și apoi din Templu, pe care se aducea lui Dumnezeu jertfa neîntreruptă de tămâie.

Atunci când sunt lucrate artistic, pe fețele cățuții cădelnițelor se gravează figuri de plante și de animale, simbolizând prin aceasta că natura întregă înalță lui Dumnezeu rugăciuni de laudă, împreună cu oamenii.

Sursa: www.doxologia.ro

Căderea - tămâierea în biserică și în casă

Căderea sau tămâierea este unul dintre cele mai de seamă acte ale cultului creștin extern. Căderea, tămâierea, se face în timpul Liturghiei și a tuturor serviciilor divine. Ea este un simbol al rugăciunii credincioșilor, de slăvire și cinstire a lui Dumnezeu și a Mântuitorului Iisus Hristos.

Fiecare moment al tămâierii își are simbolul său. Astfel, tămâierea în timpul citirii Apostolului se face în cinstea Evangheliei care urmează a se citi și simbolizează atât pe Sfinții Apostoli, cât și învățătura Evangheliei răspândită de ei. Tămâierea care se mai face la ecfonisul: „Mai ales pentru Prea Sfânta, Curata Prea Binecuvântata”, se face atât în cinstea Sfințelor Daruri, după sfințirea și prefacerea lor, cât și în cinstea Maicii Domnului, care se pomenește acum. Tămâierea Sfințelor Daruri înainte de ducerea lor la Proscomidiar semnifică harul Sfântului Duh dat Sfinților Apostoli după Înviere: „Luați Duh Sfânt!”.

Fiecare creștin poate folosi, în casa lui, tămâia, smirna și cățuia, alături de multe alte lucruri folositoare vieții duhovnicești. În casă, putem aprinde tămâia ori de câte ori simțim nevoia, dar mai ales atunci când ne facem rugăciunea. Creștinul poate să tămâieze singur prin casă, după ce face semnul Sfintei Cruci deasupra tămâii aprinse. Tămâia bine mirositoare este semnul rugăciunii noastre curate care se înalță către Dumnezeu, dar și semnul darului și al prezenței lui Dumnezeu.

Veniți la mine toți cei osteniți ...

Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi! Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre. (Matei 11, 28)

Astfel ne cheamă la Sine Hristos, făgăduind preadulce odihnă sufletelor noastre. Ca și cum ne-ar spune: „O, păcătoși sărmani și osteniți de deșertăciunile lumii, destul v-ați obosit împovărându-vă cu gânduri, planuri, năzuințe, griji și întristări lumești. Nicăieri nu veți găsi adevărata odihnă și fericire afară de Mine. Ori încotro v-ați întoarce, nicăieri nu veți afla adevărat folos. În afara Mea, pretutindeni vă întâmpină nevoia și răul. Bogăția, cinstea, slava și desfătarea lumii acesteia pe care le căutați, mai mult vă apasă decât vă ușurează, mai mult vă ostenesc decât vă odihnesc.

Căutați binele? Tot binele este la Mine și de la Mine vine. Căutați fericirea? Nu este nicăieri în afara Mea. Căutați frumusețe? Ce este mai frumos decât Mine și în afara de Mine? Căutați noblețe? Cine este mai nobil decât Fiul lui Dumnezeu? Căutați lucruri înalte? Cine este mai înalt decât Împăratul Cerurilor? Căutați slavă? Cine este mai slăvit decât Mine? Căutați bogăție? La Mine și în mâna Mea este toată bogăția cea nesticăcioasă. Căutați înțelepciune? Eu sunt Înțelepciunea lui

Dumnezeu. Căutați prietenie? Cine este mai plăcut și mai iubitor decât Mine care mi-am pus sufletul pentru toți? Căutați ajutor și ocrotire? Cine vă va ajuta și vă va ocroti, dacă nu Eu? Căutați doctor? Cine vă va vindeca dacă nu Eu, doctorul sufletelor și al trupurilor? Căutați desfătare, veselie și bucurie? Cine vă va desfăta și vă va veseli dacă nu Eu? Căutați tihnă și pace? Eu sunt pacea și odihna sufletului și nicăieri nu le veți găsi decât numai la Mine. Doriți lumină? Eu sunt Lumina lumii și oricine îmi urmează Mie nu va umbla întru întuneric.

Vreți să veniți la Dumnezeu, nu vreți să vă amăgiți și să vă rătăciți, nu vreți să muriți și să trăiți în veci. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nu îndrăzniți să vă apropiați de mine? De cine poate fi mai lesne să vă apropiați? Pe toți îi chem și îi primesc: veniți la Mine. Vă temeți să cereți? Cine a cerut de la Mine cu credință și Eu nu i-am dat? Păcatele vă opresc să veniți la Mine? Eu pentru păcătoși mi-am pus sufletul. Mulțimea păcatelor vă tulbură? Milostivirea Mea covârșește toate păcatele întregii lumi. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi!”

Sursa: Sf. Tihon de Zadonsk, „Cele mai frumoase rugăciuni”

„Măslinile sunt zdrobite pentru a face cel mai bun ulei. Strugurii sunt storși pentru a scoate cel mai bun vin. Trandafirii sunt presați pentru a scoate cel mai bun parfum. Ai fost zdrobit, stors și presat de încercările vieții? Nu-i nimic... Dumnezeu te-a făcut să devii puternic și să meriți lucrurile bune care vor veni!”

„Când genunchii ating pământul, inima atinge cerul. Nu-i spune lui Dumnezeu cât de mare este furtuna, ci spune-i furtunii cât de mare este Dumnezeu!”

Ce este rugăciunea Amvonului

Rugăciunea Amvonului este rugăciunea cu care se încheie Slujba Sfintei Liturghii a Sfântului Ioan Gură de Aur. Poate fi considerată atât o rugăciune de mulțumire, cât și una de cerere, de laudă și de mărturisire a credinței în Sfânta Treime.

Amvonul reprezenta în trecut un loc mai înalt, sub forma unui foișor sau balcon zidit în partea de miazănoapte a bisericii de unde preotul citea Sfânta Evanghelie. Era frumos împodobit cu sculpturi de lemn sau bronz, cu semnificații profunde: porumbelul, simbolul Duhului Sfânt care îl însoțea pe cel ce citește; crucea, simbol al credinței etc. Tot din amvon preotul rostea predica, iar în timp ce cobora rostea rugăciunea de încheiere, de aceea ea se numește Rugăciunea Amvonului. În majoritatea bisericilor, însă, amvonul nu se mai folosește, rămânând doar un martor tăcut al vremurilor trecute.

În prezent, rugăciunea amvonului este rostită de către preot cu glas tare, în mijlocul Bisericii, stând cu fața spre răsărit.

„Cel ce binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează, Doamne, și sfințești pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Plinirea Bisericii Tale o păzește; sfințește pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceștia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi, cei ce nădăjduim întru Tine. Pace lumii Tale dăruiește, bisericilor Tale, preoților, binecredinciosului popor român de pretutindeni și armatei țării noastre. Că toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de Sus este, pogorând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”.

Sursa: www.doxologia.ro

Cuvântul părintelui paroh

*I*ubiți credincioși,

Luna lui Cuptor este luna în care se face proba de foc a credinței. De ce? Având în vedere că nu avem în această perioadă niște sărbători foarte importante, ținând cont și de faptul că e foarte cald și se obișnuiește a se efectua concediul de odihnă, omul este tentat să neglijeze viața duhovnicească și liturgică a Bisericii.

Am observat întotdeauna, în cursul anilor de păstorire, o relaxare, dacă nu chiar o detașare, cam prea mare de la ritmul vieții duhovnicești în această lună. Dacă în timpul acestei perioade cineva ar face o referire la starea spirituală pe care o avem traversând Postul Mare, cred că ne-ar veni tare greu să ne conectăm la acea înălțime duhovnicească și ni s-ar părea un obiectiv care ar trebui să rămână limitat la perioada pre-pascală. De aceea, nu e greu de observat că în viața parohiei există „sezoane” sau „anotimpuri” ale credinței, cu urcușuri și coborâșuri. Poate că este firesc, având în vedere natura căzută a omului.

Dar totuși cum rămâne cu relația noastră vie cu Hristos Cel Înviat? El este același mereu. Raportarea noastră constantă la veșnicia lui Dumnezeu ne face și pe noi mai asemenea Lui. Dar dacă ne oferim concedii și în ce privește raportarea noastră la El, este ca și cum L-am exilat pe Dumnezeu din viața noastră și am suspendat credința pentru a ne ocupa exclusiv de trup. Să nu fie!

Un creștin adevărat trăiește permanent starea de Răstignire și Înviere a Domnului Hristos în trupul și în sufletul său. Așadar, în parcusul nostru spiritual, să căutăm să nu avem anotimpuri ale credinței, motivați de faptul că atenția și dragostea Domnului Hristos pentru noi este fără scăderi în intensitate și este permanentă!

Al vostru nevrednic slujitor,

Pr. Iulian

Sfântul prooroc Ilie Tesviteanul

Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul este sărbătorit în fiecare an, pe 20 iulie. Sfântul Ilie era fiul unui preot al Legii vechi, care locuia în cetatea Tesve, din Galaad (Israel), situată dincolo de Iordan. De aici avem și numele proorocului - Ilie Tesviteanul.

Potrivit tradiției, Sovac, tatăl lui Ilie, a văzut oameni îmbrăcați în veșminte albe care îl înveleau pe Ilie în haine de foc și îi dădeau să mănânce o flacăra. Preoții templului din Ierusalim au interpretat vedenia astfel: Ilie a fost ales de Dumnezeu pentru slujirea profetică.

Sfântul Ilie a trăit cu peste opt sute de ani înainte de întruparea Mântuitorului, pe vremea regelui Ahab. Și-a desfășurat activitatea în regatul Israel din Samaria.

Regele Ahab, la îndemnul soției sale, introduce în regatul israelitean cultul zeului Baal. La porunca lui Dumnezeu, Sfântul Ilie ajunge la curtea regelui Ahab și îi vestește acestuia că Dumnezeu va pedepsi poporul prin secetă. Cerurile vor fi închise timp de trei ani și jumătate.

Sfântul Ilie se ascunde de furia lui Ahab la pârâul Cherit, unde va fi hrănit de un corb, apoi la văduva din Sarepta Sidonului. În casa acestei văduve, proorocul Ilie va face minuni: îl va învia pe fiul acesteia și îi va înmulți făina și uleiul.

Spre sfârșitul anilor de secetă, pentru cunoașterea adevăratului Dumnezeu, Sfântul Ilie îi propune împăratului să ridice un jertfelnic pe Muntele Carmel și să se roage mai întâi proorocii lui Baal, apoi el lui Dumnezeu. Acesta a fost momentul în care Ilie a înlăturat cultul zeului Baal. El a reușit să coboare foc din cer peste jertfa sa, ceea ce 450 de preoți ai lui Baal nu au reușit să facă.

Prin retragerea sa în singurătate, Sfântul Ilie devine arhetipul monahilor creștini. Sfântul Macarie Egipteanul, definea la începutul „Epistolei” sale, tipul celui desăvârșit: „Vreau să știi, iubite frate, că cel ațerosit lui Dumnezeu trebuie să fie un bărbat deplin; că nu numai el trebuie să fie în Dumnezeu, ci și Dumnezeu trebuie să fie întru el”.

Sursa: www.crestinortodox.ro

Sfântul Pantelimon - o viață închinată slujirii aproapelui

Sfântul Pantelimon este unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți sfinți ai Bisericii lui Hristos. Pomenit în data de 27 iulie, acest sfânt este adesea numit „doctor fără de arginți”, arătându-se prin aceasta cum că el n-a umblat după averi și s-a mulțumit cu ceea ce putea avea din rostrurile lui și nu cerea de la nimeni să-i plătească pentru binefacerile făcute.

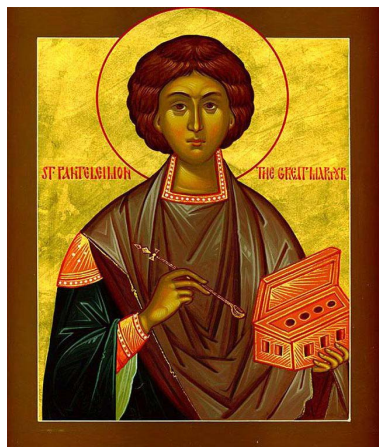
Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon a trăit în vremea împăratului Maximian Galeriu și era originar din cetatea Nicomidiei. El a văzut lumina zilei în anul 284, dintr-un tată păgân, senator la curtea împăratului, și o mamă creștină. Primul său nume a fost „Pantoleon”, adică „cel în toate puternic ca un leu”. Mama lui Pantoleon, Evula, îl iubea pe Hristos în taină, numindu-se creștină. Ea îi vorbea despre împlinirea sufletului și despre tainele credinței în nemurire.

Atras de învățătura creștină, ca urmare a influenței dragostei mamei sale, acesta va înceta a mai cerceta căile sfinte odată cu moartea acesteia. Filosofia îi va prinde mai mult atenția. După moartea mamei, tatăl a dat copilul la școlile păgâne ale timpului. A terminat cu succes Școala de Medicină la Nicomidia. Mai apoi, tânărul Pantelimon a fost încredințat, spre ucenicie, medicului Eufrosin. Dobândind multe cunoștințe și o înțelepciune aleasă a practicării medicinei, el a fost remarcat de împărat, care l-a și ales drept medic al său.

După primirea Sfântului Botez, mai multe vindecări făcea Pantelimon, boli incurabile și neputințe nespuse pierind în fața iubirii și credinței sale. Drept urmare a milosteniei sale, el și-a împărțit toată averea săracilor, iar celor pe care îi vindeca de boli și neputințe nu le cerea nimic drept plată. De aici i se trage și numele „doctor fără de arginți”.

Pentru credința și dragostea tânărului Pantelimon față de Hristos, împăratul Maximian poruncește ca acesta să fie supus unor chinuri groaznice, după care decide să-i fie tăiat capul.

Sursa: www.crestinortodox.ro

Calendar creștin ortodox - Iulie 2018

1 **D** †) Sf. Ier. Leontie de la Rădăuți; Sf. Mc. doctori fără de arginți, Cosma și Damian

Duminica a V-a după Rusalii (Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei); Ap. Romani X, 1-10; Ev. Matei VIII, 28-34; IX, 1; glas 4, voscr. 5

2 **L** †) Aducerea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; †) Sf. Voievod Ștefan cel Mare

3 **M** Sf. Mc. Iachint; Sf. Anatolie, Patriarhul Constantinopolului

4 **M** Sf. Andrei, Arhiep. Cretei; Cuv. Marta

5 **J** †) Cuv. Atanasie Atonitul; Cuv. Mc. Ciprian

6 **V** Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Mc. Lucia; Sf. Mc. Arhip și Filimon

7 **S** Sf. M. Mc. Chiriachi; Cuv. Toma din Maleon și Acachie

8 **D** Sf. M. Mc. Procopie; Sf. Mc. Epictet și Astion

Duminica a VI-a după Rusalii (Vindecarea Slăbănogului din Capernaum); Ap. Romani XII, 6-14; Ev. Matei IX, 1-8; glas 5, voscr. 6

9 **L** Sf. Sfințiți Mc. Pangratie și Chiril; Sf. Mc. Andrei și Prov

10 **M** Sf. 45 de Mc. din Nicopolea Armeniei; Sf. Mc. Apolonie, Vianor și Siluan

11 **M** Sf. M. Mc. Eufimia; Sf. Olga, împărăteasa Rusiei; Cuv. Leon din Mandra

12 **J** Sf. Mc. Proclu și Ilarie; Sf. Veronica

13 **V** Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Cuv. Ștefan Savaitul; Cuv. Sara

14 **S** Sf. Ap. Achila; Sf. Mc. Just și Iraclie; Cuv. Nicodim Aghioritul

15 **D** Sf. Mc. Chiric și Iulita; Cuv. Iosif, Arhiep. Tesalonicului; Sf. Vladimir, Luminătorul Rusiei

Duminica a VII-a după Rusalii (a Sf. Părinți de la Sinodul IV Ecumenic; Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum); Ap. Romani XV, 1-7; Ev. Ioan IX, 27-35; Ioan XVII, 1-13; glas 6, voscr. 7

16 **L** Sf. Sfințit Mc. Atinoghen cu cei 10 ucenici ai săi; Sf. Mc. Avudim și Faust

17 **M** Sf. M. Mc. Marina; Sf. Ier. Eufrasie

18 **M** †) Sf. Mc. Emilian de la Durostor; Sf. Mc. Iachint, Pavel și Valentina

19 **J** Cuv. Macrina, sora Sf. Vasile cel Mare; Cuv. Die

20 **V** †) Sf. Slăvitul Prooroc Ilie T esviteanul

21 **S** Cuv. Simeon și Ioan Pustnicul; Sf. Prooroc Iezechie; †) Cuv. Rafail și Partenie de la Agapia

22 **D** Sf. Mironosiță, întocmai cu Apostolii, Maria Magdalena; Cuv. Mc. Marcelia

Duminica a VIII-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor); Ap. I Corinte ni I, 10-17; Ev. Matei XIV, 14-22; glas 7, voscr. 8

23 **L** Aducerea Moaștelor Sf. Sfințit Mc. Foca; Sf. Mc. Trofim și Teofil

24 **M** Sf. M. Mc. Hristina; Sf. Mc. Ermoghen

25 **M** Adormirea Sf. Ana; Cuv. Olimpiada și Eupraxia

26 **J** Sf. Sfințit Mc. Ermolae; Sf. Mc. Paraschevi din Roma

27 **V** †) Sf. M. Mc. și Tămăduitor Pantelimon; Cuv. Antuza

28 **S** Sf. Ap. și diac. Prohor, Nicanor, Timon și Parmena

29 **D** Sf. Mc. Calinic, Mamant și Veniamin; Sf. Mc. Teodota cu fiii săi

Duminica a IX-a după Rusalii (Umblarea pe mare - potolirea furtunii); Ap. I Corinte ni III, 9-17; Ev. Matei XIV, 22-34; glas 8, voscr. 9

30 **L** Sf. Ap. Sila, Silvan, Crescent, Epenet și Andronic; Sf. Mc. Iulita; Sf. Mc. Valentin

31 **M** Înainteprăznuirea scoaterii Sf. Cruci; Sf. și Dreptul Evdochim; Sf. Iosif din Arimatea (Lăsatul secului pentru Postul Adormirii Maicii Domnului)

Program liturgic

Luni

08,00 - 16,00

Program administrativ (Birou)

16,30 - 18,30

Acatist și Cateheză terapeutică

18,30 - 19,30

Grup suport AA

Marți

11,00 – 15,00

Vizită / Consiliere pastorală

16,30 - 18,30

Cateheză terapeutică

18,30 - 19,30

Grup suport AA

Vineri

09,00 - 10,30

Sf. Maslu

10,30

Sf. Spovedanie

Miercuri

11,00 - 17,00

Vizită / Consiliere pastorală

17,00 - 18,30

Grup suport pentru familii (AL-Anon)

Sâmbătă

08,00 - 12,00

Pomenirea celor adormiți

18,00 - 18,45

Vecernia

18,45

Sf. Spovedanie

Joi

11,00 – 15,00

Vizită / Consiliere pastorală

Duminică

08,00 - 12,00

Utrenia, Sfânta Liturghie

Cuprins:**Pag.**

<i>Lecția acceptării</i>	1
<i>Mersul la biserică trebuie să devină o sărbătoare și nicidecum un eveniment rar</i>	4
<i>Nu ai televizor, dar știi tot ce se întâmplă. Pe mână nu porți ceas, dar cunoști ora rugăciunii</i>	5
<i>Strofe pentru suflet</i>	7
<i>Ce simbolizează cădelnița sau cătuia?</i>	8
<i>Veniți la mine toți cei osteniți</i>	10
<i>Ce este rugăciunea Amvonului?</i>	12
<i>Cuvântul părintelui paroh</i>	13
<i>Sf. Prooroc Ilie Tesviteanul</i>	14
<i>Sf. Pantelimon - o viață închinată slujirii aproapelui</i>	15

Colectivul de redacție:**Președinte:***Pr. Iulian Negru***Tehnoredactarea:***ec. Sorin Pavel
jr. Eugen Antohi***Corectare text:***Ioana Sanciu***Adresa redacției:**

Parohia Sf. Ierarh Vasile, str. Vasile Lupu nr. 38, Iasi
Cod poștal 700309 - ROMÂNIA

Pr. paroh Iulian Negru**Tel: 0744 / 267661; 0746 / 649218**Email: parohiasfvasile@gmail.comHttp: [//sfvasiletatarasi.iasi.mmb.ro/](http://sfvasiletatarasi.iasi.mmb.ro/)

Cont CEC - RO58CECEIS0136RON0122424